

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 972/2015
17.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ж., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж., адвоката В.Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 26/14 од 15.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 713/15 од 05.08.2015. године, у седници већа одржаној 17.11.2015. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж., адвоката В.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 26/14 од 15.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 713/15 од 05.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 26/14 од 15.05.2015. године окривљени С.Ж. је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци. Истом пресудом од окривљеног је на основу члана 246. став 7. КЗ одузета опојна дрога хероин нето масе 20,79 грама, која се након правноснажности пресуде има уништити. Окривљени је ослобођен плаћања трошкова поступка и судског паушала и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 713/15 од 05.08.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Ж., а пресуда Вишег суда у Зрењанину К 26/14 од 15.05.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног С.Ж., адвокат В.Б., у смислу чл. 482. став 1, 483. и 485. став 1. тач. 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд „поништи“ другостепену побијану пресуду којом је потврђена првостепена побијана пресуда.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови повредили кривични закон јер у конкретном случају нису применили одредбу члана 246. став 5. КЗ која се по оцени браниоца мора применити, јер наведени став члана 246. КЗ представља привилиговани облик кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ који се увек мора применити када окривљени денуницира од кога је набавио опојну дрогу, а оцена је суда да ли ће у том случају окривљеног ослободити од казне или му казну ублажити. Бранилац сматра да би одредба става 5. члана 246. КЗ била бесмислена ако би се прихватило становиште да суд није у обавези да примени наведени став, јер у том случају никада нико не би желео да денуницира од кога набавља опојну дрогу, а да за узврат буде несигуран да ли ће према њему бити примењен привилеговани облик кривичног дела.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује да је побијаним пресудама повређен закон у смислу члана 439. тачка 2) ЗКП.

Како је бранилац окривљеног истицао повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и у жалби на побијану првостепену пресуду Вишег суда у Зрењанину К 26/14, то Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао жалбени суд на страни два побијане другостепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду и на које разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП, због чега су изнети наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.